



A LA MESA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

20 de març del 2014



Iniciativa presentada per

El/la portaveu del **GRUP PARLAMENTARI MÉS**, **Gabriel BARCELÓ I MILTA**.

El/La diputat/da :

Grup parlamentari : **GRUP PARLAMENTARI MÉS**
Autor/a de la iniciativa : **Miquel Àngel MAS I COLOM**
Càrrec de l'autor/a : **DIPUTAT**

Interpel·lació de la qual deriva la moció:

Expedient núm. **8-2014/INTE-0011**, núm. RGE **1875/2014**, relativa a **MODEL ECONÒMIC**.

Tipus d'iniciativa :

MOCIÓ

Regulació :

Articles 161 del Reglament del Parlament de les Illes Balears

Títol de la iniciativa :

MOCIÓ DERIVADA A LA INTERPEL·LACIÓ SOBRE MODEL ECONÒMIC

Contingut de la iniciativa :

PRÈAMBUL JUSTIFICATIU DE LA MOCIÓ

I.- ANÀLISI DEL NOSTRE MODEL ECONÒMIC

Per poder fer una proposta seriosa és necessari primer fer una anàlisi de la realitat. Una anàlisi que pot ser conjuntural, però sobretot estructural.

I.A.- CONJUNTURAL

Si miram l'any passat (2013) observarem que l'atur juvenil es troba en taxes estratosfèriques (47%), la qual cosa ens hauria de dur ja per si sol, a una obligada i profunda reflexió que implicàs greus reformes estructurals. Però no és sols l'atur juvenil, l'atur Balear va estar el 2013, per damunt del 22%, dada que resulta quasi inèdita a nivell europeu. Efectivament Balears ha estat 4 dels darrers 20 anys per damunt del 20%, situació que sols s'ha donat a Letònia el 2009 i aquests dos darrers anys a Grècia; però un atur per damunt del 20% és insòlit a nivell europeu. Fa dues setmanes els francesos s'aixecaren escandalitzats perquè l'atur havia arribat a la insuportable xifra del 11,3%...

Ara bé, el que resulta xocant, és que el 2013 ha estat un any quasi record a nivell turístic (ens ha faltat ben poc per arribar als tretze milions de visitants), per tant un any des del punt de vista de l'activitat turística (la principal a les Balears), excel·lent. No obstant, tot i haver estat un any

extraordinari, l'atur ha passat del 24,3% al 22,9%, és a dir ha baixat sols un 1,4%.

La conclusió és que tot i que hem tengut un any brillant a nivell turístic, això no ha comportat una baixada rellevant de l'atur.

I.B.- ESTRUCTURAL

Examinem el que ha passat a les Balears els darrers trenta anys.

1.- En els darrers trenta anys hi ha hagut un formidable creixement econòmic. Efectivament, hem passat de tenir cinc milions de visitants el 1985 a tretze milions el 2013. Per tant un autèntic boom econòmic.

2.- Però i què ha passat amb la nostra renda per càpita aquests darrers trenta anys? El 1986 érem la primera comunitat autònoma per renda per càpita. El 1995 ja érem la quarta i el 2012 hem passat a ser la setena, per darrera País Basc, Navarra, Madrid, Catalunya, La Rioja i Aragó.

3.- El 1986 érem a la mitja estatal pel que fa a la remuneració mitja per assalariat (la qual cosa i per altre banda, no deixava d'esser paradoxal essent la primera comunitat autònoma en renda per càpita). El 2011 som ja per davall de la mitjana, en concret la cinquena per darrera (dades del Consejo Económico y Social, "Informe de distribución de la renta en España, desigualdad, cambios estructurales y ciclos")

4.- Del 1995 al 2012 Balears ha augmentat l'ocupació un 80%, però quasi ha triplicat el seu atur.

I.C.- CONCLUSIÓ

La conclusió és que tot i que hi ha hagut un enorme creixement econòmic els darrers trenta anys som, en termes relatius, més pobres i més desiguals.

II.- REFLEXIÓ CONSEQÜÈNCIAL.

Des del nostre punt de vista, això ens ha de dur a una reflexió. Ara és el moment d'asseure'ns, analitzar el que ha passat i cap a on anam. Entenem que es fa necessari repensar, o fins i tot ens atreviríem a dir, a pensar per primera vegada quin model econòmic volem, quina societat imaginam i volem dibuixar pel nostre futur.

Diuen que les crisis es poden viure com a oportunitats i ho compartesc. Però fa falta voluntat de mirar, pensar i redefinir allò que no ha anat bé i que ens ha duit a on som. I això és el que pens que hem de fer com a societat. Promoure un debat sincer i franc sobre el nostre model econòmic i ser capaços de consensuar-ne un d'ampli abast, que sigui compartit pel *mainstream* social i econòmic, que no barati cada vegada que canviï el govern.

Pens que és un objectiu lloable i pel que val la pena fer-hi feina, encara que sigui a llarg termini, o més aviat hauria d'escriure especialment perquè és a llarg termini que val la pena fer-hi feina. Ben segur que no es veurà el fruit en uns mesos, ni en un any, ni tan sols per ventura en el termini quasi sagrat en política de quatre anys... El que dona sentit al noble exercici de la funció pública, és precisament això, el pensar sols en l'avui, el dia a dia, sinó en com bastir un futur millor i més prosper per tothom.

III.- DE LES LÍNIES ECONÒMIQUES.

Però i quines han d'esser les línies mestres d'aquest nou model econòmic? Al nostre parer, dos són els pilars que han de fonamentar la política econòmica.

Per una banda l'activitat turística, considerada com la principal font de riquesa de les Balears. Tot sovint es menysprea aquest sector dient que és molt fàcil construir un hotel i omplir-lo de turistes, el clima i el nostre paisatge ho fan molt senzill. Però no deu ser ben bé així quan altres illes del

Mediterrani no han tengut la mateixa activitat turística (singularment Sardenya i Còrsega en latituds, climes i geografies molt parells). Al nostre parer s'ha de millorar l'oferta turística (l'hotelera i la complementària), amb un turisme amb més valor afegit, més especialitzat i un turisme lobby del medi ambient.

Però juntament amb el turisme, fa falta definir i implementar una decidida política industrial. Efectivament, les societats més industrialitzades arreu d'Europa són les que han aguantat millor l'embat de la gran crisi que hem patit (basta veure les xifres d'atur dels estats centre i nord europeus durant els darrers anys). Som conscients que davant una situació de monocultiu, en el nostre cas turístic, és molt difícil diversificar i atreure inversió cap a altres activitats econòmiques, però tot i ser difícil no ho hem de deixar d'intentar, ens hi va el nostre futur.

I dins aquesta política industrial, el sector que hauríem de considerar estratègic per moltes raons, hauria de ser el lligat a la societat del coneixement, el de les noves tecnologies. Es tracta d'un sector amb un enorme futur (el que més creix), d'alt valor afegit, amb poca repercussió mediambiental, que genera llocs de treball qualificats i que a més a més no pateix el cost de la insularitat (per ventura és l'únic bé que no ha d'esser traslladat en vaixell). A tot això hi hem d'afegir la nostra especial ubicació geoestratègica enmig de la Mediterrània amb excel·lents connexions aèries arreu del món (fins a 24 vols diaris a Londres), que la fa especialment atractiva front a localitzacions més nòrdiques.

Juntament amb aquest sector industrial, hauríem de considerar també estratègics l'audiovisual (de gran importància i projecció internacional), el de la construcció (rehabilitació, eficiència energètica, moble...) i l'agroalimentari (tenim un mercat potencial de tretze milions de persones).

Lamentablement hem de dir que no veim en aquests moments cap planificació global per part del govern autonòmic, cap lideratge, cap capacitat de consens (l'eliminació del Consell Econòmic i Social, en resulta paradigmàtic). No veim el dibuix ni la implementació de cap política econòmica prèviament pensada, sinó sols el dia a dia, el pedalejar en bicicleta sense aturar i tan aviat com se pugui, sense saber ben bé cap a on anam.

És per això que consideram essencial ara més que mai, impulsar aquest debat, aquest pacte social d'ample espectre (hi ha d'haver tots els actors socials, econòmics i acadèmics, però sobretot els sectors innovadors i joves) sobre un nou model econòmic. Un model econòmic d'èxit, del que ens podem sentir orgullosos, de prosperitat compartida per tothom, respectuós amb el medi ambient, que eviti que els nostre joves enginyers hagin necessàriament d'emigrar a fora.

Pensem que la creació d'una ponència de treball al si de la Comissió d'Economia del Parlament Balear per tal de poder estudiar i analitzar el que ha passat, escoltar agents socials i econòmics i consensuar un model econòmic de futur hauria d'esser la primera passa per fixar aquest horitzó de "Balears 2025". És per això que proposam la següent

MOCIÓ:

El Parlament Balear aprova la creació d'una ponència de treball al sí de la Comissió d'Economia per treballar per un pacte social per un nou model econòmic pels propers 10 anys (Balears Horitzó 2015), en base al següent full de ruta:

a.- Avaluació i consideració de l'actual model econòmic, amb audiències actors econòmics, socials i acadèmics.

b.- Elaboració de conclusions

c.- Propostes d'actuacions.

El termini per aquesta feina seran 6 mesos.



Gabriel BARCELÓ I MILTA



Miquel Àngel MAS I COLOM